

I.R.H.P.-23-9

Den heer Directeur Generaal van de B.E.B.

Betreft; Vergadering van de Commission de la Réglementation Douanière.

Op 7 Maart j.l. vond te Brussel de eerste bijeenkomst plaats van de Commission de la Réglementation Douanière ressorteerd onder den Conseil Tripartite, onder voorzitterschap van den Belgischen gedelegeerde den heer Lebon. Van Nederlandsche zijde waren aanwezig de heeren Van den Berghe en Paymans van Financiën, de heeren Koning, Korteweg en Povel van Handel en Nijverheid en de heer van Rosmalen van Landbouw, Visscherij en Voedselvoorziening. De heer Van den Berghe trad als voorzitter van de Nederlandsche delegatie op.

De agenda vermeldde de volgende punten:

1. Examen du memorandum anglo-américain relatif à la Conférence Internationale du Commerce, selon les directives du Président de la 6ème Session du Conseil de Coopération Economique,
2. Concordance des heures d'ouverture des bureaux des Douanes correspondants de deux pays limitrophes,
3. Concordance des attributions desdits bureaux.

Door gebrek aan tijd is alleen het eerstgenoemde punt aan de orde gekomen. Hierbij bleken de Nederlandsche delegatie eenerzijds en de Fransche en Belgische delegaties anderzijds een geheel verschillende opvatting te koesteren omtrent de taak der commissie ten aanzien van de "proposals". De Nederlandsche delegatie was van meening, dat de opdracht der commissie niet verder strekte dan bestudeering - zij het grondige bestudeering - van de secties A en H van hoofdstuk III, en dat aan het arbeidsterrein der commissie slechts uitbreiding zou mogen worden gegeven op uitdrukkelijk verlangen van den Conseil. Dit standpunt was neergelegd in een uitvoerig aide-memoire, dat ter vergadering werd overhandigd aan de andere commissieleden.

Daartegenover stelden de Belgen en Franschen, hierin gesteund door den Secretaire General van den Conseil, dat de opdracht van den Conseil om de Amerikaansche Proposals van douanetechnisch standpunt in studie te nemen, niet al te zeer "à la lettre" moet worden genomen. Het ging volgens deze opvatting in het geheel niet om een grondige bestudeering van een klein deel der "proposals"; de commissie zou over elk onderdeel der "proposals" opmerkingen ten beste mogen geven, voorzover hiertoe voor douane-experts aanleiding zou bestaan! Zij wilden dus een ruimer terrein bewerken dan de Nederlanders, doch dit als het ware met den Franschen slag. De redenen welke de Franschen en Belgen aanvoerden om hun zienswijze in deze kracht bij te zetten, vermochten mij echter weinig te overtuigen. Franschen en Belgen waren m.i. verpast door de Hollandsche voorbereiding.

In aansluiting aan de Fransch-Belgische opvatting beperkte de bespreking zich in hoofdzaak tot de volgende punten, welke men achtereenvolgens de revue liet passeeren:

- 1. tarieven
- 2 ad valorem rechten (specifieke rechten)
- 3. marques d'origine
- 4. dumping en anti-dumping.

Op deze punten hadden de Belgische en Fransche delegaties zich speciaal voorbereid, terwijl de Hollandsche delegatie, meenende dat het accent der besprekingen zou vallen op het bepalen van de marschroute voor de latere werkzaamheden, uiteraard den inhoud der "proposals" nog niet in beschouwing had genomen. Er moest van onze zijde dientengevolge min of meer geïmproviseerd worden.

Ik kan niet nalaten hierbij op te merken, dat het weinig zin heeft een opdracht door den Conseil gegeven, voor te bereiden, wanneer zocals in het onderhavige geval blijkt, deze opdracht op verschillende wijze zou zijn te interpreteren.

In het algemeen werd bij de bespreking van het tarief opgemerkt dat, als uitgangspunt voor een tariefverlaging het tarief van vóór 1939 diende te worden gebezigd. Van Nederlandsche zijde werd medegedeeld dat men er de voorkeur aan zou geven als basis van de tariefverlaging het tarief van de Nederlandsch-Belgische tolunie te nemen. Aangezien het tarief van de tolunie echter nog niet vaststaat en wellicht ook niet tijdig gereed zal komen, zal men in Nederland noodgedwongen het tarief van 1934 als grondslag moeten nemen. De Belgische voorzitter voegde hieraan nog toe, dat België niet van zin is zijn tarief te verlagen, zoolan het niet weet welke tariefverlagingen andere landen van plan zijn toe te passen. Van Nederlandsche zijde werd de opvatting verkondigd, dat ons tarief aan redelijke eischen voldoet, en dat het onredelijk zou zijn een land met een laag tarief te verplichten dit tarief te verlagen.

De door Frankrijk te volgen tariefpolitiek ligt nog niet vast. Men houdt zich op het moment bezig met het opstellen van een nieuwe "nomen clature". Frankrijk overweegt om de specifieke rechten te vervangen door ad valorem rechten. Ook in België is men voorstander van ad valorem rechten, terwijl men in Nederland nooit anders heeft gekend.

Voor wat betreft de marques d'origine, deze zou Frankrijk willen afschaffen tegenover die landen, die eveneens tot de afschaffing zouden overgaan. België daarentegen heeft sinds een maand de "marque d'origine" wederom ingesteld. In Nederland kent men bij invoer den eisch van "marques d'origine" niet, behalve op grond van de warenwet voor wijn. Wij gaven toe, dat onder bepaalde omstandigheden onze merkenwet en de actie op grond van oneerlijke concurrentie onvoldoende zijn om den invoer met schadelijke merken onmogelijk te maken. Wij hebben er dan ook geen bezwaar tegen als andere landen "marques d'origine" eischen, mits dit geen vermomde bescherming inhoudt. Wij zijn voor unificatie van de door verschillende landen gestelde eischen.

Aangaande dumping en anti-dumping werd van Fransche zijde medegedeeld dat bepaalde anti-dumping maatregelen in Frankrijk niet werden toegepast. In Nederland is een anti-dumping wetgeving niet bekend.

Zocals uit het bovenstaande blijkt beperkte zich deze bijeenkomst tot een zuivere gedachtenwisseling, die

echter niet tot tastbare resultaten leidde.

Van Nederlandsche zijde werd daarom voorgesteld:

1. in het kader van de Amerikaansche Proposals door ieder der aanwezige delegaties een aide memoire te laten opstellen nopens de van Amerika te vragen tariefverlagingen;
2. vervolgens de desiderata op elkaar af te stemmen teneinde te voorkomen dat dezelfde concessie zou worden gevraagd door meer dan een van de tripartite landen.

Met dit voorstel verklaarden de overige delegaties zich accoord.

Vervolgens werd overgegaan tot de gezamenlijke lectuur van hoofdstuk III der "proposals". Deze beperkte zich tot setie A, doch zal in de volgende bijeenkomst worden voortgezet. Besloten werd over te gaan tot uitwisseling van door iedere delegatie op te stellen nota's, over de volgende punten:

1. tariefstelsel
2. waardebepaling ten behoeve van de heffing van specifieke rechten
3. marques d'origine
4. dumping en anti-dumping
5. tariefhinder
6. contrôle op de douane-administratie.

Deze rapporten zullen door den voorzitter in functie worden samengevat en op de gebruikelijke wijze aan den Conseil ter kennis worden gebracht.

Aangezien in de "proposals" niet wordt gesproken over discriminatoire behandeling van de vlag, zullen Nederland en Frankrijk nota's samenstellen over dit verschijnsel. De andere delegaties vereenigden zich met het Nederlandsche standpunt, dat de "proposals", die alle indirecte protectionisme veroordeelen, zich ook hadden moeten keeren tegen protectionisme op het gebied van de scheepvaart. Van Nederlandsche zijde werd er trouwens meer dan eens de aandacht op gevestigd, dat de algemeene strekking der "proposals" onze instemming heeft.

DIRECTORAAT GENERAAL VAN DE B.E.B.

12 Maart 1946. *AT*